

11. nedel'a C

Človek nie je ospravedlnený skutkami, ktoré prikazuje Zákon, ale iba vierou v Ježiša Krista. (Gal 2,16)

Prvé čítanie

2. kniha Samuelova 12,7-10.13

Nátan povedal Dávidovi: "Takto hovorí Pán, Boh Izraela: 'Ja som ťa pomazal za kráľa nad Izraelom. Ja som ťa vyslobodil z ruky Saulovej. Dal som ti dom tvojho pána a do náručia ženy tvojho pána; dal som ti dom Izraela a Júdu. A ak ti je málo, pridám aj ďalšie a väčšie veci.

Prečo si opovrhol Pánovým slovom a urobil, čo je zlé v jeho očiach? Hetejca Uriáša si zabil mečom a jeho manželku si si vzal za ženu. Zabil si ho mečom synov Ammonových. Za to, že si mnou opovrhol a vzal si si manželku Hetejca Uriáša za ženu, už nikdy sa nevzdiali meč od tvojho domu.'"

Dávid povedal Nátanovi: "Zhrešil som proti Pánovi!"

Nátan mu odpovedal: "Pán ti odpúšťa hriech, nezomrieš!"

Druhé čítanie

List Galatánom 2,16.19-21

Bratia a sestry, vieme, že človek nie je ospravedlnený skutkami, ktoré prikazuje Zákon, ale iba vierou v Ježiša Krista. Aj my sme uverili v Ježiša Krista, aby sme boli ospravedlnení vierou v Krista, a nie skutkami prikázanými Zákonom, lebo skutky Zákona nemôžu nikoho ospravedlniť.

Ja som práve skrze Zákon zomrel Zákonu, aby som žil Bohu. S Kristom som ukrižovaný. A nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. No kým ešte žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý ma miluje a seba samého obetoval za mňa. Neznižujem Božiu milosť. Keby totiž zachovávanie Zákona ospravedlňovalo, Kristus by bol nadarmo zomrel.

Evanjelium

Lukáš 7,36-50

Ktorýsi farizej pozval Ježiša k stolu. I vošiel do domu toho farizeja a zaujal miesto pri stole. A keď sa istá žena, známa v meste ako hriešnica, dozvedela, že Ježiš stoluje vo farizejovom dome, priniesla v alabastrovej nádobe voňavý olej, s plačom pristúpila zozadu k jeho nohám, začala mu ich máčať slzami a utierať svojimi vlasmi; bozkávala mu nohy a natierala vzácnym olejom.

Keď to videl farizej, ktorý ho pozval, povedal si: "Keby bol prorokom, iste by vedel, kto a aká je to žena, čo sa ho dotýka; že je to hriešnica."

Ježiš mu na to povedal: "Šimon, chcem ti niečo povedať."

On mu odvetil: "Povedz, učiteľ!"

"Istý veriteľ mal dvoch dlžníkov; jeden mu dlhoval päťsto denárov, druhý päťdesiat. Keď nemali z čoho dlžobu zaplatiť, obidvom ju odpustil. Ktorý z nich ho bude viac milovať?"

Šimon odpovedal: "Myslím, že ten, ktorému viac odpustil."

Povedal mu: "Správne usudzuješ."

Potom sa obrátil k žene a povedal Šimonovi: "Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu, a ty si mi nedal vodu na nohy; ona však slzami zmáčala moje nohy a poutierala ich svojimi vlasmi. Nepobožkal si ma; ale ona od tej chvíle, čo som vošiel, neprestala mi nohy bozkávať. Hlavu si mi olejom nepomazal; ona mi však vzácnym olejom nohy natrela. Preto ti hovorím: Jej hriechy, jej mnohé hriechy, sú odpustené, lebo veľmi miluje. Komu sa menej odpúšťa, menej miluje."

A jej povedal: "Máš odpustené hriechy!"

Tí, čo s ním boli pri stole, začali si hovoriť: "Kto je to, že aj hriechy odpúšťa?"

On však povedal žene: "Tvoja viera ťa zachránila. Choď v pokoji!"

Na zamyslenie

Dnešné čítania hovoria o vine, ospravedlnení a odpustení. Je to téma, ktorá sa vo vzťahu medzi Bohom a človekom stále opakuje.

Ako veriaci máme jednu istotu, ktorú si nemožno zaslúžiť žiadnym dodržiavaním zákona: Boh zostane človeku vždy verný – je jedno, ako hriechne si človek počíнал. Odvolávanie sa na zákon (človeka) alebo jeho doslovný výklad môže byť pre jeho osobný vzťah medzi ním a Bohom skôr prekážkou ako pomocou.

V prvom čítaní sa Dávid neprevinil voči oficiálnemu zákonu. A predsa sa hlboko previnil, a to nie voči zákonu, ale voči Bohu, pretože porušil neverou a vraždou, síce nepísaný, ale základný zákon ľudskej dôstojnosti a ako Boží vyvolený zneuctil tým jeho meno. Nič tu nie je prikrášené alebo zjemnené. Svetlo a tieň, temnota patria k človeku, aj keď Dávid, má zvláštne Božie poslanie a je nositeľom mesiášskej nádeje. Riešenie situácie spočíva v tom, že vinník je ochotný a pripravený uvedomiť si vinu, priznať si ju a napraviť ju. A na druhej strane je to Božie odpustenie, ktoré si Dávid nemôže dať sám sebe, a ktoré jediné prináša skutočné oslobodenie. Len vzájomný účinok týchto aspektov môže priniesť skutočný, nový začiatok:

Dávidovo konanie potom už nemôže narúšať a sťažovať vzťah medzi Bohom a ním. Boh mu aj naďalej daruje život a nenechá ho už padnúť. S človekom a napriek nemu píše Boh dejiny spásy, aj keď sú často skryté. Aj keď zostáva zdolať nepríjemné, bolestné dôsledky zlého činu, hoci nezohrávajú žiadnu úlohu v ďalších dejinách medzi Bohom a človekom. Musia byť však prijaté človekom ako jazvy, a o ich zahojenie a premenu môžeme Boha len prosiť.

V evanjeliu dostáva Božia zachraňujúca a bezhraničná láska v Ježiša svoj odraz a jazyk. Hriechnica prekročila svojím správaním spoločenské hranice. Vďaka takémuto prekročeniu spoločenského myslenia jej Ježiš odpúšťa jej hriechy, maže jej minulosť a daruje jej opäť budúcnosť. Cez stretnutie a dotyk, a nie pomocou zákona sa usiluje Ježiš odstrániť ničiaci predsudky, ktoré človeka zároveň odmietajú. Keď "Kristus v nás žije" (2. čítanie), potom aj my sme nositeľmi odpustenia. To znamená, rozhodnúť sa spolu s Ježišom pre život a odmietnuť tak smrť, rozhodnúť sa pre novú možnosť budúcnosti, proti blokádám minulosti, pre "bezhraničnosť" dobra, proti obmedzenosti zákona.

Evanjelium končí so želaním pokoja. Môcť kráčať v pokoji, to znamená, vedieť sa nájsť v spoločensktve so všetkým, čo človek je a čo ho tvorí, a nebyť opustený, ale okúsiť ochranu, útocisko a istotu.

11. nedel'a C

**Človek nie je ospravedlnený skutkami,
ktoré prikazuje Zákon,
ale iba vierou v Ježiša Krista. (Gal 2,16)**

Prvé čítanie

2. kniha Samuelova 12,7-10.13

Nátan povedal Dávidovi: "Takto hovorí Pán, Boh Izraela: 'Ja som ťa pomazal za kráľa nad Izraelom. Ja som ťa vyslobodil z ruky Saulovej. Dal som ti dom tvojho pána a do náručia ženy tvojho pána; dal som ti dom Izraela a Júdu. A ak ti je málo, pridám aj ďalšie a väčšie veci.

Prečo si opovrhol Pánovým slovom a urobil, čo je zlé v jeho očiach? Hetejca Uriáša si zabil mečom a jeho manželku si si vzal za ženu. Zabil si ho mečom synov Ammonových. Za to, že si mnou opovrhol a vzal si si manželku Hetejca Uriáša za ženu, už nikdy sa nevzdiali meč od tvojho domu."

Dávid povedal Nátanovi: "Zhrešil som proti Pánovi!"

Nátan mu odpovedal: "Pán ti odpúšťa hriech, nezomrieš!"

Druhé čítanie

List Galat'anom 2,16.19-21

Bratia a sestry, vieme, že človek nie je ospravedlnený skutkami, ktoré prikazuje Zákon, ale iba vierou v Ježiša Krista. Aj my sme uverili v Ježiša Krista, aby sme boli ospravedlnení vierou v Krista, a nie skutkami prikázanými Zákomom, lebo skutky Zákona nemôžu nikoho ospravedlniť.

Ja som práve skrze Zákon zomrel Zákonu, aby som žil Bohu. S Kristom som ukrižovaný. A nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. No kým ešte žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý ma miluje a seba samého obetoval za mňa.

Neznižujem Božiu milosť. Keby totiž zachovávanie Zákona ospravedlňovalo, Kristus by bol nadarmo zomrel.

Evanjelium

Lukáš 7,36 – 8,3

Ktorýsi farizej pozval Ježiša k stolu. I vošiel do domu toho farizeja a zaujal miesto pri stole. A keď sa istá žena, známa v meste ako hriešnica, dozvedela, že Ježiš stoluje vo farizejovom dome, priniesla v alabastrovej nádobe voňavý olej, s plačom pristúpila zozadu k jeho nohám, začala mu ich máčať slzami a utierať svojimi vlasmi; bozkávala mu nohy a natierala vzácnym olejom.

Keď to videl farizej, ktorý ho pozval, povedal si: "Keby bol prorokom, iste by vedel, kto a aká je to žena, čo sa ho dotýka; že je to hriešnica."

Ježiš mu na to povedal: "Šimon, chcem ti niečo povedať."

On mu odvetil: "Povedz, učiteľ!"

"Istý veriteľ mal dvoch dlžníkov; jeden mu dlhoval päťsto denárov, druhý päťdesiat. Keď nemali z čoho dlžobu zaplatiť, obidvom ju odpustil. Ktorý z nich ho bude viac milovať?" Šimon odpovedal: "Myslím, že ten, ktorému viac odpustil."

Povedal mu: "Správne usudzuješ."

Potom sa obrátil k žene a povedal Šimonovi: "Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu, a ty si mi nedal vodu na nohy; ona však slzami zmáčala moje nohy a poutierala ich svojimi vlasmi. Nepobožkal si ma; ale ona od tej chvíle, čo som vošiel, neprestala mi nohy bozkávať. Hlavu si mi olejom nepomazal; ona mi však vzácnym olejom nohy natrela. Preto ti hovorím: Jej hriechy, jej mnohé hriechy, sú odpustené, lebo veľmi miluje. Komu sa menej odpúšťa, menej miluje."

A jej povedal: "Máš odpustené hriechy!"

Tí, čo s ním boli pri stole, začali si hovoriť: "Kto je to, že aj hriechy odpúšťa?"

On však povedal žene: "Tvoja viera ťa zachránila. Choď v pokoji!"

Potom chodil po mestách a dedinách a hlásal radostnú zvesť o Božom kráľovstve. Boli s ním Dvanásti a niektoré ženy, uzdravené od zlých duchov a chorôb: Mária, zvaná Magdaléna, z ktorej vyšlo sedem diablov, Jana, žena Herodesovho správcu Chúzu, Zuzana a mnohé iné, ktoré im pomáhali zo svojho majetku.

Na zamyslenie

Dnešné čítania hovoria o vine, ospravedlnení a odpustení. Je to téma, ktorá sa vo vzťahu medzi Bohom a človekom stále opakuje.

Ako veriaci máme jednu istotu, ktorú si nemožno zaslúžiť žiadnym dodržiavaním zákona: Boh zostane človeku vždy verný – je jedno, ako hriešne si človek počíнал. Odvolávanie sa na zákon (človeka) alebo jeho doslovný výklad môže byť pre jeho osobný vzťah medzi ním a Bohom skôr prekážkou ako pomocou.

V prvom čítaní sa Dávid neprevinil voči oficiálnemu zákonu. A predsa sa hlboko previnil, a to nie voči zákonu, ale voči Bohu, pretože porušil neverou a vraždou, síce nepísaný, ale základný zákon ľudskej dôstojnosti a ako Boží vyvolený zneuctil tým jeho meno. Nič tu nie je prikrášené alebo zjemnené. Svetlo a tieň, temnota patria k človeku, aj keď Dávid, má zvláštne Božie poslanie a je nositeľom mesiášskej nádeje.

Riešenie situácie spočíva v tom, že vinník je ochotný a pripravený uviesť si vinu, priznať si ju a napraviť ju. A na druhej strane je to Božie odpustenie, ktoré si Dávid nemôže dať sám sebe, a ktoré jediné prináša skutočné oslobodenie. Len vzájomný účinok týchto aspektov môže priniesť skutočný, nový začiatok: Dávidovo konanie potom už nemôže narúšať a sťažovať vzťah medzi Bohom a ním. Boh mu aj naďalej daruje život a nenechá ho už padnúť. S človekom a napriek nemu píše Boh dejiny spásy, aj keď sú často skryté. Aj keď zostáva zdolať nepríjemné, bolestné dôsledky zlého činu, hoci nezohrávajú žiadnu úlohu v ďalších dejinách medzi Bohom a človekom. Musia byť však prijaté človekom ako jazvy, a o ich zahojenie a premenu môžeme Boha len prosiť.

V evanjeliu dostáva Božia zachraňujúca a bezhraničná láska v Ježiša svoj odraz a jazyk. Hriješnica prekročila svojím správaním spoločenské hranice. Vďaka takémuto prekročeniu spoločenského myslenia jej Ježiš odpúšťa jej hriechy, maže jej minulosť a daruje jej opäť budúcnosť. Cez stretnutie a dotyk, a nie pomocou zákona sa usiluje Ježiš odstrániť ničiaci predsudky, ktoré človeka zároveň odmietajú. Keď "Kristus v nás žije" (2. čítanie), potom aj my sme nositeľmi odpustenia. To znamená, rozhodnúť sa spolu s Ježišom pre život a odmietnuť tak smrť, rozhodnúť sa pre novú možnosť budúcnosti, proti blokádám minulosti, pre "bezhraničnosť" dobra, proti obmedzenosti zákona.

Evanjelium končí so želaním pokoja. Môcť kráčať v pokoji, to znamená, vedieť sa nájsť v spoločenstve so všetkým, čo človek je a čo ho tvorí, a nebyť opustený, ale okúsiť ochranu, útocisko a istotu.